

LAIVAS

No. 45. Metai XII

Lapkričio-Nov. 5, 1932

LTSR vaist.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XXV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

MATO 13, 24—30

A NUO metų Jėzus pasakė minioms šitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į žmogų, kurs pasėjo savo dirvoje geros sėklos. Bet žmonėms bemiegant, atėjo jo nepretelis, pasėjo kviečiuose raugių ir nuėjo sau. Kuomet želmuo paaugo ir užmezgė vaisių, tuomet pasirodė ir raugės. Šeimininko tarnai atėjo ir jam tarė: Viešpatie, argi ne gerą sėklą pasėjai savo dirvoje? Iš kurgi atsirado raugių? Jis jiems atsakė: Tai padarė žmogus nepretelis. Tarnai jam sakė: Jei nori, mes eisime ir išrinksime jas? Jis atsakė: Ne; kad kartais, ringdami rauges, neišrautumėte draug su jomis ir kviečių. Palikite vienus ir kitas augti iki pjūčiai, o pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: Pirma išrinkkite rauges ir suriškite jas į pėdelius sudeginti, kviečius gi sukraukite į mano kluoną.

L e k c i j a .

KOLOS. 2, 12—17.

B IŠRINKTIEJI, apsivilkite jūs, kaipo Dievo išrinktieji, šventieji ir mylimieji, širdingų gailėstingumu, malonumu, nuolankumu, kuklumu ir kantrumu; pakęskite prieš ką nors skundą. Kaip Viešpats atleido jums, taip ir jūs. Bet visupirma turėkite meilę, kuri yra tobulumo ryšys. Kristaus ramybė, į kurią jūs esate pašaukti, kaip vienas kūnas, teviešpatauja jūsų širdyse. Būkite dėkingi. Kristaus žodis tegyvena junyse apščiai; visokia išmintimi mokinkite vieni kitus ir drąsinkite psalmėmis, ymnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami, malonei padedant, Dievui savo širdyse. Visa, ką jūs darote žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu, dėkodami per jį Dievui ir Tėvui.

V I E Š A P A D Ė K A

Reiškiamo nuoširdžią padėką visiems, kuo nors prisidėjusiems prie surengimo sekmingo Lietuvos Kolegijos Rėmėjų 6-to seimo, įvykusio spalio 23 d., Aušros Vartų parap. salėj. Dėkojame dvasininkams, draugijoms, prisijungusioms atstovams, aukotojams, Sasnausko vyrų chorui ir visiems solistams-tėms, dainavusiems seimo koncerte. Gausingoji parama ir nuoširdus bendradarbiavimas kilnaus švietimo darbo rėmimo palengvins Lietuvos Kolegijos vadovybei naštą ir praplės jos veikimą, kad ji dar sėkmingiau galėtų ruošti išcivijai tinkamus, gerai išmokslintus ir katalikiškoje ir lietuviškoje dvasioje išauklėtus vadus.

Lietuvių Kolegijos Rėm. Dr-jos Centro Valdyba.

Katalikiškoji Akcija

Kas tai yra katalikiškoji akcija? Daug apie ją girdime šiais laikais ir daugelis yra tokių, kurie jos nesupranta. Tad reikia jos reikšmę aiškinti. Imkime jos vardo abu žodžiu, jų prasmę išnagrinėkime ir tuomet žinosime visą paslaptį. Patys žodžiai mums pasako, kad katalikiškoji akcija reiškia katalikų veikimą kurioje nors viešojo gyvenimo srityje bei, plačiau imant, visame, kur tik katalikai viešai ir bendrai veikti gali šv. Evangeliją įgyvendinant.

Katalikiškoji akcija prasidėjo nuo Kristaus atėjimo, bet viešai jos svarbą ir nuopelnai nebuvo išreiškiami. Tik artinantis 20-tam amžiui šis klausimas gana aiškiai pakilo net tiek, kad šv. Tėvas Pijus XI neseniai paskelbė encikliką, kurioje parodė pasauliui, ypač visiems katalikams, šios akcijos arba veikimo svarbą, jos galimybes ir didžius nuopelnus. Katalikiškoji akcija yra pasaulinių apaštalavimas.

Pažvelgkime į senuosius laikus ir pamatysime kokia viešpatavo netvarka gyvenime ir kaip tauta žūdė tautą. Nors ir buvo religija, bet ją tauta ir žmonės sunaudodavo saviems tikslams. Kiti, kitos tautos, jų nuomonėje nebuvo vertos nė jų minties, išskiriant tik tas, kurios buvo galingesnės. Tada artimas visai jiems nerūpėjo; jeigu kūdikis buvo nesveikas arba žmogus per daug pasenęs, tai juos žūdydavo, manydami, kad jie žmonijai tuomi pasitarnausią. Visur tik buvo didžiausias "aš" ir "mes," ypač Romėnai manė, kad jie buvo vienas ir viskas.

Kristui atėjus į šį pasaulį, naujas gyvenimas prasidėjo. Prieš tai stabmeldžių civilizacija kilo ir vėl smuko. Dabar gi naujoji civilizacija, krikščionybei vadovaujant, jau du tūkstančiai metų viešpatauja ir ji bus iki pasaulio pabaigos

Kas tik paneigia šią naują civilizaciją, tai tuojaus grįžta į senovės barbarizmą, stabmeldiją ir tamsumą. Štai ką Kristus, o per Jį ir katalikiškoji akcija neša mūsų pasauliui! Tikta katalikiškoji akcija duoda naują civilizaciją, naujus idealus, kuriuos rodo mums Kristaus mokslas, ypač artimo meilė ir nusižeminimas. Kai Kristus prieš įžengimą į dangų Apaštalus užtikrino, kad Jis bus tarp jų iki pasaulio pabaigos, taip ir Jo mokslas ir katalikybė ir jos idealai ir darbai ne nustos buvę iki pasaulio pabaigos.

Dabar, kaip girdėjome, kad šis veikimas bus iki pasaulio pabaigos, tai kaip kam gali pasirodyti, kad jau to užtenka. Bet ne! Mums ir reikia prisidėti prie šio veikimo, įdant daugiau gero padarius ir daugiau žmonių išgelbėjus nuo pragaro, ypač dabar mūsų laikais, kuomet pasaulis užmiršta savo Sutvėrėją ir eina savais keliais, kurie veda į prapultį. Tad dėkimės prie šio svarbaus darbo, nors priklausydami prie katalikiškųjų draugijų, dirbdami ir pagelbėdami parapijoms, misijoms, spaudai, mokykloms ir kitiems, katalikiško veikimo reikalams. Nenustokime vilties, nors mūsų priešai būtų galingiausi! Mes dirbame po Kristaus vėliavą, po kurią tikras mūsų veikimas ir visos geros pastangos virs pergale ir nauja visai žmonijai. —*M. Jodka.*

— Amerikos lietuvių biuras surinko žinias, kad šiemet aplankė nemažiau 3,000 Amerikos lietuvių. Iš jų 1,000 pasiliko Lietuvoje ir įvairiais būdais įsikurs. Pasilikusių Lietuvoje skaičius šiemet yra didesnis negu praėjusiais metais.

— Kanadoje yra 4,098,546 katalikų, o kitų tikybių, daugiausia protestantų, pasidalijusių į 20 sektų, žmonių 6,278,240.

Kristaus Prisiartinimas

Pagal kun. V. F. Kienbergerį

Parašė kun. Pr. J. Vaitulkaitis.

ŠVENTOJI VALANDA

Aš šloviniu Tave, mano Viešpatie ir mano Dieve. Aš esu didžiai dėkingas už mano sutvėrimą. Meilingasai Adomai, aš garbinu Tavo atpirkimo veiksmą. Tu ištiesiai Savo ranką nupuolusiai žmonijai. Ir tie, kurie palietė Tavo drabužių, tapo atnaujinti ir sveiki. Šventoji Dvasia, aš garbinu Tavo pašventimą. Pašvesk mano širdį taip, kad vidujinis mano gyvenimas, paslėptas nuo žmonių akių, parodytų šventąją septynių Tavo dovanų įtekmę.

Viešpatie Jėzau, meilingasis Mokytojai, aš besikankinu siauroju keliu, kurį Dievo Apveizda paskyrė man. Ant rasis Švč. Treybės Asmuo, Tu žinai, dėl ko toks gyvenimo kelias buvo man skirtas.

Einant sopulinguoju keliu žemiškame Jeruzalyje yra keturiolika šalinių šventovių — Kryžiaus stacijų. Einant gi Gyvenimo Kalvariją yra nesuskaitomos šalinės šventovės. Tos šalinės šventovės yra valandos, praleistos prieš Tikrąjį mūsų Dievo ėsimą. Kiekviena Šventoji Valanda tikrai yra šventovė, pakely palikta žmonėms, keliauninkams, pamiršusiems apie Amžinatuvę ir apie Tave, Didingasis Dieve. Tu tyliai ėjai keliais, kurie nebuvo turto keliai. Tu buvai Izraelio Vadas. Meilingasis Rabboni, Tu ieškojai suvargusių ir nuliūdusių žmonių. Tavo širdis, lygiai, kaip motiniškoji Tavo Motinos širdis, buvo paslėpta šventajame žmogaus kūno viduj, kuri širdis išgirdo ir klausėsi dejavimų ir vaitojimų žmonių, nusidėjusių prieš Dangų ir prieš Tave, Viešpatie Kristau.

Kadangi Tu, meilingasis Viešpatie, atėjai laiko pilnumoje, daugelis išrinktųjų buvo apvilti gyveinimo keliais, kurie rodėsi veda į ramybę ir Dangiškąjį, Jeruzalį, — palaimintųjų ramybės regėjimą. Tačiau, gyvenimo keliai yra apgaulingi. Pašaliniuose keliuose užstatytos kilpos. Linksmybių būklės uždaro gyvenimo vieškelį ir jo nesimato pro spalvotas uždangas ir temdančias šviesas, kurios vylioja jaunimo akis. Platus kelias nuklotas gėlėmis ir daugelis juo eina, neatsižvelgiant į persergėjimą: “Įeikite per ankštus vartus, nes erdvi vartai ir platus kelias, kurs veda į prapultį, ir daug tų, kurie juo eina. Kaip gi angšti vartai ir siauras kelias, kurs veda į gyvenimą, ir maža tų, kurie jį randa!” (Mat. VII, 13).

Kryžkelėje stovi daug keliauninkų, kurie su savimi neturi “nei lazdos, nei delmono, nei duonos, nei pinigų” (Luk. IX, 3). Jie sekė Izraelio Vada. Ženklių rodyklės gali nudodyti kitą kelią. Betgi jų širdys lydi jų žingsnius. Malonus Evangelisto perspėjimas yra šis: “Neikiet į pagonų kelią” (Mat. X, 5). Keliauninkai girdėjo balsą Šv. Povilo, kurs klausė prisiartinančio Kristaus šaukimą: “Turėkite savyje tokius jausmus, kokius tarėjo Kristus Jėzus” (Pil. II, 5). Maldaujame Tavęs, Viešpatie, kad pakelyj galėtumėm Tave surasti Šventosios Valandos Šventovėje! Kad galėtumėm sekti Tave, garbingiausias Dangaus Keleivi!

Saulės šviesa, lyg auksiniais perlais, apdengė Naimą geltonomis vaivomis, ir visus padarė laimingais ir visus daiktus maloniais. Betgi džiaugsmo nebuvo miestelėnų širdyse. Auksiniai spinduliai, tar-

si, pro ašarotas akis, persimainė į mėlyną juodo debesio uždangą. Džiaugsmui nebuvo vietos Naimo našlės namuose. Jos gyvenimo šviesa buvo aptemdyta šaltuoju Mirties kveptelėjimu. Nūngi skaudžiu sopulingumu ji pati viena laukė gyvenimo saulėleidžio. Ji matė apsiaukusį horizontą, o užmirusias viltis palaidotas tamsiuose karstuose. Mirtis buvo ir apsigyveno jos širdyje.

Stiprios, tvirtos rankos pakėlė numirusią našlės sūnų ir jį uždėjo ant neštuvų, kad lydėtų į kapus. Nuo kaitros visi žmonės, lyg apmirę, atbudo ir iš savo namų pribuvo tingūs. Kelias, gerai išmintas į Motiną Žemę lengva eisena gyvųjų, kurie sunkiais žingsniais nešė palaimintąjį jų velionį į kapus.

Naimas reiškia „gražus„, Pasislėpęs tarp dviejų kalnų teikia gražiausią Ešdraliono lygumos reginį. Nuo namų stogų iš vienos pusės matosi Taboro kalnas, kurį Jėzus mėgo. Naimas, kartą buvęs gražus ir puošnus miestas, šiandien yra varginga, skurdi ir nežymi sodyba. Keletas antkapių nusako praeitą garbę. Ir visa yra atvaizduota neišdildomos atminties Šv. Luko evangelijoje.

Dvi geros žmonos, taip pat ir motinos, ryžosi nuraminti nuliūdusią našlę motiną. Savo jėgomis jos nešė ją ten, kur jos kojos nepajėgė nueiti. Ji nieko nematė, ir jei matė, tai dabar jau buvo niekas, tačiau — jai buvo viskas. Vienintelio jos kūdikio tik lavonas. Ašaros jai krito, lyg lietus, ant nudžiuvusių kelmų ir žolių. Ne džiaugsmo ašaros, bet lyg kartūs Maro vandenys. Gerai būtų buvę, jei angeliškoji nuotaika būtų buvusi teikta Naimo našlei dėl įvykstančio stebuklo: „Tu daugiau nebebūsi vadinama užmiršta“ (Is. IVII, 4).

Nuo miesto vartų, kur baigėsi kelio rodyklė, stojo Mokytojas. Jis buvo pavargęs. Jis tik ką atėjo prie aukštų laiptų žengimo, kurs veda į Naimą. Jis lau-

lė tos valandos. Taip, tos tikrai Šventosios valandos, nes ji atvedė Patį Jėzų pas sopulingąją motiną ir atnešė gyvenimą numirusiam jos sūniui. Kaip dažnai ramus Naimo gyvenimas atvaizduojamas kiekvieną palaimintą, atsikartojančią Ketvirtadienio naktį, kai mes praleidžiame vieną valandą su Juomi — su mūsų vargais ir nemirštoma mūsų mirusiųjų atmintinai.

Krikščioniškosios širdys myli Šv. Raštą. Katalikų atmintis užlaiko kalbėtą Jėzaus Ostijos žodį, kaip yra parašytas Naujame Įstatyme. Kiekvienas dievotas maloningojo Kristaus sekėjas tyrinėjo Šv. Raštą, nes jame matė turįs amžinąjį gyvenimą (Jon. V, 39). Jų kiekvienas turi patinkamas Šv. Rašto vietas. Kiekviena siela iš šventųjų Evangelijos eilių pasirenkimo didžiai brangintinas ir Viešpaties Jėzaus, Izraelio Vado, teiktas nuotaikas.

Nors aš myliu kiekvieną žodį, einantį iš Išganytojo lūpų, aš randu vieną posakį, kurs vainikuoja Jį palaimintoje nuotaikoje nuliūdusios Naimo našlės suraminimui — „Ir Jėzus prisiartino“ (Luk. VII, 14). Tai atsispindi lyg žemčiūgų varsos. „*Ir Jėzus prisiartino.*“ Tai yra pilnasis tekstas ir kilnūs pamokslas. Tai nėra oratoriškas iškalingumo posakis. Tai nėra aukštai taikanti apaštališkojo Šv. Povilo dīkija. Tai paprastas įkvėptasis apaštalo Šv. Luko žodis. Evangelistas savo kalbą apvilko Viešpaties Jėzaus žodžiais su matomu Mokytojo šventojo kantrumo supratimu, kad nudžiovinti našlės motinos ašaros. O gal įmatyta Golgotą ir kitą našlę motiną šventose Jo Akyse.

Istorikas neranda liūdnesnio Rytuose regonio, kaip yra gedulinga eisena. Priešakyje eina dūdininkai, kurių šarpios gaidos perveria sielą. Verksmai raudotojų, kurie raudodami mušasi į krūtinę, arba rankas iškelia į Dangų, bei plaukus

sau rauna, padaugina smarkesnę nuliūdimą ir gedulingumą. Lavonas yra giminės nešamas ant neštuvų. Ir yra įvyniotas į drobes ir aplaistytas kvėpalais.

Tą dieną, kaip liūdnos ir gedulingos buvo tos gaidos, kurios paėjo iš dūdininkų. Kokie vaikojimai ir veksmai! Kokios, širdį veriančios, raudos ėjo iš raudotojų! Užrašyti Šv. Luko žodžiai nurodo skausmingą gedulą, koks buvo Naimo piliečių širdyse. Kiekvienas gali lengvai įsivaizduoti, kokių skausmų buvo perimta Naimo našlės širdis dėl netekimo vienintėlio sūnaus ir likusi viena, kaip įkalinta jau-tėsi.

Lydėjimas ėjo pro miesto vartus. "Atsitiko, kad Jis (Jėzus) ėjo į miestą, kurs vadinasi Naimas; draug su Juo ėjo Jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešamas numirėlis, vienintėlis sūnus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas dėlei jos, jai tarė: "Neverk!" Ir Jis prisiartino ir prisilietė neštuvų" (Luk. VII, 11—14).

Gyvenimo ir mirties Viešpats susilaukė išganingo jungo. Tie, kurie nešė numirėlių, sustojo. Ir viskas persimainė į didžią tylą. Nebebuvo šarpių gaidų, nė vaitonių, nė raudų. Įvyko nebylia tyla. Ir tada pasigirdo Prisiartinančio Kristaus Balsas: "Jaunikaiti, sakau tau, kelkis!" Ir kaip įspūdingi ir žavūs yra užbaigemieji įkvėptojo rašytojo žodžiai: "Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėtis. O Jis atidavė jį jo motinai" (V.15). Liežuvis neišgali apsaityti to džiaugsmo Naimietės našlės, kuriai numiręs sūnus buvo gražintas gyvas. Tik paprastieji Šv. Luko žodžiai gali nusakyti nesuskaitomus baimės, vilties, džiaugsmo, dėkingumo — jausmus, kurie parėmė žmonių sielas tą atmintiną dieną, "kai Jėzus prisiartino." Ir visoje Gagiliejoje ir Judėjo-

je nebūta didesnės ir garbingesnės dienos. Kokie gi kiti įvykiai, ką Jehova turėjo su Izraeliumi, galėjo susilyginti su tos dienos iškilmingumu? Net ir toji diena, kurią Elijas sugražino gyvybę Sa-reptos našlės sūnui (III Kar. XVII, 21), negalėjo susilyginti su tuo stebūklų, kurs gražino gyvybę vienintėliui Naimo našlės sūnui. Sunamietis vaikas taip pat buvo vienintėlis sūnus. Kai "jis atvėrė akis," raudanti motina "žemėn puolė ties pranašo kojomis ir jį pagerbė."

Tą atmintiną dieną Naimas pagarbino Kristų, "kai Jis prisiartino." Žmonės "garbino Dievą sakydami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe ir Dievas aplankė Savo tautą" (Luk. VII, 16). Betgi našlė motina tylėjime savo širdies dėkingumą išliejo Psalmisto žodžiais: "Tai yra Dievas, mūsų Dievas amžinybėje, visada ir per amžius" (Ps. CXII, 2).

Šiame pasaulyje atėjo ir praėjo senąja eiga daugybė amžių, daugybė Naimų. Viešpats Jėzus atėjo į Naimą, lygiai, kaip Jis atėjo į Betaniją, ne kai gyvybė svyravo, ne kai raudotojai buvo susirinkę gedulo namuose, bet Jis atėjo tą valandą, kada viskas matėsi tuščia ir kelias rodė tik į kapines. Tačiau Jis atėjo. Taip pat Didis Mokytojas atėjo į Jaira-us namus, kad tėvui ir motinai sugražintų dukterį, kuri miegojo mirtyje. Kaip — Marijos ir Mortos širdys, Jaira-us ir jo žmonos sielos, ir kitų — nusidžiaugė, kai žinojo kad Jėzus buvo arti.

Šiame laukimo klonyje, daug yra įvykių, su kuriais sunku nusiteikti. Ko nors brangaus netekimas tyria mūsų tikėjimą. Skausmai kovoja mūsų ištvėrmę. Mirtis mus spyria stovėti nebiliais. Maldos nesiveržia mūsų lūpomis. Mūsų Komunijoje jaučiame, jog nėra gyvasis Kristus, bet lyg Miręs Jo Kūnas, kurs anuomet buvo paguldytas Arimatiejaus uoloje. Tokiose valandose visgi mums

primena, kad Viešpats Jėzus, mūsų Išganytojas, yra arti.

Yra gera ir išganinga turėti tokią mintį prieš save. Mes visi randame kelią nelygų ir erškėčiuotą. Kartais atrodo, kad viskas eina be pasekmių. Rodosi, kad negalime dasigauti prie kelionės užbaidymo. O vis ir visada su mumis keliauja, visada su mumis kartu eina Viešpats Jėzus. Jis stovi šalia mūsų, kai esame varguose; Jis stovi šalia mūsų, kai džiaugiamės. Jis geriausias Bičiulis, kurs pasiryžęs yra mums teikti saulės spindulių. Taip pat siunčia ir lietu ir sniegą iš prietelingumo ir, jei reikalinga.

Gyvenimo keliais Jis keliauja, ieškodamas nuliūdusiųjų. Jis visiems prigelbsti ir visus siunčia su palaima jų sieloms. Jis uždega malonių šviesą, kad degtų pakelių šventovėse — tose Šventosios Valandos pamaldose, kurios nurodo tikrąjį kelią. Jis nurodo kelią kryžkelėse, kad nepaimitumėm klaidingojo kelio, kurs atrodo lengvas ir vyliojantis. Jis žino kelionės galo pavojus ir visus sergsti, kad juose nežūtų keliauninkai.

Betgi žmonės nesupranta, jog Kristus yra arti. Jie, tvirtai įsitikinę į savo

nuomonės, atsisako klausyti Jo nurodymų. Jie ieško pavojingų kelių ir pašiepia nurodymus. Ir jie pražus savo nedasiprotėjime ir savęs užsivylyme.

Taip. Gyvenimas yra kelionė. Ir Dangaus Vadas yra taip tikras, kaip pats gyvenimas. Ką Jis yra žadėjęs, Jis užlaikys. Jis žiūrės, kad Jo sekėjams būtų atlyginta. Ir gražiausią pavyzdį Jis mums nurodė Šventoje Komunijoje priimti Jį Patį.

Mes turime savo Karalių mūsų Tabernakuliuose. Mūsų koplyčiose turime savo Vadą. Ten Jis yra mus priimti ir suraminti. Palaimintoji tikruma, kad **K r i s t u s** yra arti— aptemdytose dienose, lygiai, kaip ir saulėtose dienose, ir kviešia mane nuraminti mano sielą ir garbinti Viešpatį Jėzų Kristų. Izraeliaus Vadas mūsų parapijos bažnyčios Tabernakule manęs laukia kas valandą, ir laukdamas tos dienos, kurią pas mane ateitų Šv. Viatike. Kaip laiminga žinoti, kad tada, lygiai, kaip ir dabar, Jis yra Prištartinantis Kristus. "Tikėk į Dievą, nes aš vis dar garbinu Jį: mano laimės išganyką, ir mano Dievą" (Ps. XII, 6).

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS RUDENS METU.

Lapkričio 1 d. ligi 9 d. uždūšinė oktava Aušros Vartų bažnyčioje, Chicago, Illinois.

Lapkričio 10 d. ligi 20 d. misijos Kenosha, Wis.

Lapkričio 13 d. ligi 20 d. vienos savaitės misijos Lowell, Mass.

Lapkričio 27, 28 ir 29 d. Keturių dešimtų valandų ŠŠ. Sakramento Adoracija Pittsburgh, Pa.

Lapkričio 28 d. ligi gruodžio 6 d. rinkolekcijos ir keturių dešimtų valandų ŠŠ. Sakramento Adoracija Cicero, Ill.

Lapkričio 29 ir 30 d. Šv. Andriejaus

bažnyčioje atlaiduose pamokslai, Philadelphia, Pa.

Lapkričio 30 d. ligi gruodžio 8 d. Šv. Marijos Nekalto Prasidėjimo Novena Cambridge, Mass.

Gruodžio 3 ligi 11 d. šv. Teresės novena šv. Andriejaus bažnyčioje, Philadelphia, Pa.

Gruodžio 7 d. ligi 15 d. vienos savaitės misijos šv. Juozapo bažnyčioje, So. Chicago, Ill.

Misijoms vadovauja marijonai misijonieriai: T. Antanas Petrauskas, M.I.C. T. Jonas J. Jakaitis, M.I.C. Abu neseinei grįžę iš Lietuvos ir T. Aleksandras Bublys, M.I.C.

Švč. Marijos Baimē Dievo

Kalbēdami apie pamaldumo dovanā, mes minējomē, jōg mūsu sielai išganyti mums būtinais reikalinga garbinti DIEVAS, kaipo savo geriausias Tēvas. Tačiau, šita pagarba turi apsireikšti ne vien tik žodžiais, bet ypatingai darbais: reikia dar, kad mes ne vien Jī garbintumēme kaipo savo geriausijī Tēvā, bet ir saugotumēmēs viso to, kas gali Jī užgauti, Jam nepatikti. Dēja! mes dažniausiai elgemēs taip, lygkad DIEVO nebūtū arba lygkad Jisai nebaustū mus už mūsu prasižengimus!

Štai, DIEVO gailestingumas patiekia mums trokštantiems Jam įtikti be kitū dar ir baimēs DIEVO dovanos, kuri padaro tą, kad mes užrūstinti DIEVĄ bijome labiau, kaip kad didžiausios nelaimēs. Šventoji Dvasia pamokima mus, jōg "išminties pradžia tai baimē DIEVO" (Ps. CX. 10). Šita baimē tai ne vergiškasis jausmas, kursai bijosi vien baismēs už prasižengimus. Ne! yra tai sūniškiosios pagarbos jausmas, kursai iš vienos pusēs yra atsirēmēs minties apie DIEVO prakilnumā ir didenybę, o iš kitos pusēs apie nuodēmēs biaurumā, kursai yra taip didelis, kad jam nuplauti reikējo net pačiam DIEVUI mirti ant kryžiaus!

Vergiškoji baimē galima atrasti ir tujū tarpe, kurie visai nemylī DIEVO. Gi ir velnias dreba prieš DIEVO galybę, tačiau, iš paskutiniujū stengiasi priešintis Jam; gi nemaža yra ir tokiū, kurie bijo nusidėti DIEVUI vien tik iš bails, kad Jis nebaustū jų. Apie šituos šitaip sako šv. Jonas (I Jon. IV. 18): "Baimēs nėra meilėje, bet tobula meilē varo šalin baimę, nes baimē turi kančios; kasgi bijo, tas netobulas meilėje."

Antra vertus, sūniškąja baimē atsižymi DIEVO vaikai. Aukščiausiajī jie

pripažįsta savo Viešpatimi ir myli Jī kaipo savo geriausį Tēvā. Žinodami, jōg jie yra išstatyti tūkstančiams pavojū ir progū DIEVUI užrūstinti, tai velniui, tai pasaulio vyliams, tai kūno geiduliams gundinant, jie bijo nuodēmēs kaipo pikčiausio daikto! Šitokiems tai DIEVAS ir sako per Jeremiją pranašą (XXXII. 40): "Aš jų širdims suteiksiu baimēs manēs."

Pačiu savo nekaltojo prasidėjimo metu Švč. Marija be kitū dovanū gavo iš Šv. Dvasios ir baimēs dovanā. Šita baimē Joje buvo tai ne vergiškoji baimē. Gi kokios baismēs Ji galėjo bijotis, būdama malonēs pilnoji, tyriausioji ir švenščiausioji, nuodēmēs nepalytėtoji?!

Tikrai sakant, tai Joje negalėjo būti ir tos baimēs, kuri kyla iš pavojaus nusidėti DIEVUI sovo nuodēmėmis, kadangi Ji pati gerai žinojo, jōg Ji, savo dangiškam Sužieduotiniui, Šventajai Dvasiai padedant, nekados nenustos pašvenčiamosios malonēs.

Taigi, baimē DIEVO Švč. Marijoje buvo tai pagarbos baimē, išaukta gyvo ir aštraus jausmo ir pažinimo Aukščiausiojo didenybēs ir Jojo begalinēs galybēs. Buvo tai tas pats jausmas, kursai šitā nepalytėtąją panelę vertē visu protu ir širdimi tikėti į DIEVO apreikštąsias tiesas, paaukoti Viešpačiam visus savo sielos jaumus ir lyg purplėlei ilsėtis po dieviškiosios Apvaizdos sparnais, kaip kad Giesmių Giesmēs numylėtoji: "Aš atsisėdau paunksnyje to, kurio aš troškau" (II. 3).

Baimēs dovanos Švč. Marijoje didžiausios pasekos buvo tos, jōg Jai garbinant ir besimeldžiant į DIEVĄ, Joje iškildavo toksai karštas ir gilus pagarbos ir meilēs jausmas dieviškajai didenybei (majestotui), kad Josios

visi maldavimai nekados nebūdavo atmesti, kaip kad ir JĖZAUS maldavimai, kaip tai skaitome šv. Pauliaus laiške į žydus įV. 7): “Jis atnašavęs savo kūno dienose didžiu skausmu ir ašaromis prašymus ir maldavimus tam, kurs galėjo išgelbėti jį nuo mirties, buvo išklauskas del savo pagarbos.”

Esteros Knygoje mes skaitome: “O karalius ... tarė jai: Ko tu prašai, Estera, kad būtų tau duota? ir ko nori, kad būtų padaryta? nors ir pusės mano karalystės prašytumei, gausi. Ji jam atsakė: Jei randu malonės tavo akyse, o karaliau, ir jei tau patinka, dovanok man mano gyvybę, kurios prašau, ir mano tautą, kurią užtariu” (VII. 2—3). Ir karalius išklause josios prašymą, nubaudė Amaną ir iškėlė aukštyn Mardakajį. Panašiai ir švč. Marija su meilės baime atsistoja DIEVO akivaizdoje, giliausiu pasitikėjimu kloja savo maldavimus po Karalių Karaliaus kojų, žinodama gerai, jog Josios maldavimas nebus atmetas! Ir kaip gi DIEVAS galėtų atmeti šitokius, pilnus pagarbos baimės ir meilės maldavimus?!

Laimingas žmogus, kurio širdyje apsigyvena šitoki baimė DIEVO! Gi tik paklauskime, ką Ekleziastikas apie šitą baimę sako: “Baimė Viešpaties garbė, ir pasigyrimas, ir linksmybė, ir džiaugsmo vainikas. Baimė Viešpaties linkmina širdį, ir duoda linksmybės, ir džiaugsmo, ir ilgą amžių. Bijančiam Viešpaties bus gera galų gale ir savo mirimo dieną jis bus laimingas... Išminties pradžia baimė Viešpaties. Su ištikimaisiais ji draug sutverinama motinos yščioje, ji vaikščioja su rinktinėmis moterimis ir pasirodo teisiuosiuose ir ištikimuosiuose. Baimė Viešpaties dievotas žinojimas. Tas dievotumas sergi ir teisina širdį, duoda pasigėrėjimo ir džiaugsmo... Išminties pilnybė yra bijoti DIEVO, ir ta pilnybė gaunama jos vaisiais.

Visus savo namus jį pripildo savo išdavinių ir sandėlius savo turty. Išminties vainikas DIEVO baimė; ir duoda ramybės pilnybę ir sveikatos vaisiaus... Išminties šaknis yra bijoti Viešpaties, ir jos šakos ilgas amžius... Baimė Viešpaties išvaro nuodėmę, nes kas be baimės, tas negalės būti išteisintas, nes jo rūstybės smarkumas įstums jį į prapultį... Nes baimė Viešpaties išmintis ir drausmė, ir kas jam patinka, tai ištikimybė ir romumas, tokiam jis suteiks gausiai turty. Nebūk nepaklusnus baimei Viešpaties ir nesirtink ing jį dvejojančia širdimi” (I. 11—36).

Taigi laimingas tasai, kursai neatmeta nuo savęs baimės DIEVO dovanos, kadangi šitoksai išsisaugoja visų piktosios dvasios klastų ir žabangų, suvaldo savo kūniškuosius geidulius ir yra lygkad sargas namų, kurio bijosi vagys.

O! kad mūsų maldos būtų sujungtos su tikrąja baime DIEVO, sūniškąja baimė, kuri yra tikrasis laidas DIEVO malonės, kadangi yra aiškiai parašyta, jog DIEVAS “daro valią tų, kurie jo bijosi, išklauso jų maldavimą ir gelbi juos, (Ps. CXLIV. 19)! “Kas bijo Viešpaties, prieš nieką nedrebės ir neišsigas, nes jis jo viltis! Palaiminta siela to, kursai bijo Viešpaties (Ekl. XXIV. 16—1)! Šitoksai nesibijos ir mirties, kadangi kas bijo Viešpaties čia gyvendamas, tam nereikės bijoti pereinant iš šio pasaulio vargų į laimės vietą!

O kad bijotumėme DIEVO, tai nebūtų tiek nelaimių, tiek varguolių, tiek prispaustųjų, tiek nelaimingų našlių ir našlaičių! Nebūtų buvę tiek kerštų, neapykantos, tiek skriaudų, tiek neteisybų, tiek kraujo praliejimo! Deja! bijome tik žemiškojo teismo, užtatai ir patys tiktai žūstame, krisdami stačia galva prapultin!

* * *

NEKVIESTA VIEŠNIA

Ji ateina iš tamsybių gelmės. Nėra jai paskirtos valandos.

Susimąsto. Atsirioglina. kiekvieną kartą ji keičia savo pavydalą. Nesuskaitysį jos galvų. Po kiekvieno jos atsilankymo žmogaus siela apleidžia šį pasaulį. Ji visagalė. Niekas jai kelio neužkerta; jai pasaulis galvą lenkia. Tai — mirtis. Mirties joki retėžiai nevaržo. Mirčiai nėra įstatymų.

Karo lauke ji renka gausias aukas. Niekas nemato jos ateinant. Niekas nemato jos nueinant. Suzvimbia kulkos ir krinta peršautas kareivis. Negyvas. Mirtis jį pakirto šautuvo kulka. O, ką kalbėti apie patrankų šūvius? Ten, kur sužeistas karys vaitoja; ten, kur mirštąs ir sunkiai kvėpuojąs ir ten, kur jau mirė. Kovos lauke mirtis viešpatauja visur ir visada.

Kur eis — jos neaplenksi! Plauk per mėlynąsias banguojančias jūras — ji atras tave, jei panorėsi. Skęsta laivas. Apsups tave nuožmios bangos — ir mirties džiaugsmo rėksmas pasigirsta nakties tylumoje..

Skuba per miesto gatves. Vairininkas — mirtis vairuoja automobiliu. Juodos akys žiūri į tave. Jei ji nori, lengvai gali parblokti tave, ir gyvybę atimti. Mirtis vėl laimėjo.

Ji gerai moka apgaulioti. Suserga žmogus. Tykia, iš lengvo, prisiartina ji iš užpakalio — ilgi krumpļėti pirštai smaugia jį. Nekviesta viešnia sulaukė auką..

Dažnai prisiunčia mirtis savo pirmtakus. Tačiau ne visada. Nakties metu tu guli ir miegi, tave supa saldūs sapnai. Ji nepaiso. Ateina. Ištiesia krumpļėtas rankas. Pasigirsta pagelbos šaukimas. Tačiau per vėlu. Mirtis laimėjo.

Ką darysi, kur neisi, bilekada žūrėk ir rasi ją. Jei kas nepatinka jai ir sukelia pasibiaurėjimo, tai žmogus jos lau-

kiąs bei nebijaš. Geras katalikas laukia jos. Geras katalikas nebijo jos. Ar esi toks? Jei ne, kodėl? — *Kazys Adna.*

AMŽINĄ ATILSĮ

Mirtis! Kas tai yra mirtis? Mirtis yra sielos persikėlimas iš laiko į amžinybę. Tikėjimas mokina: "Žmonėms yra skirta vieną sykį mirti." Kur tik žvilgterėsi, vis mirties pėdsakių išvysi. Kiekvienas tavo širdies mušimas stumia tave karsto linkon.

Mirtis yra svečias, kuris netikėtai ateina. Siela atsiskiria su kūnu ir žengia į amžinąjį gyvenimą. Išmušė valanda ir nežiūrint ar prisirengęs ar ne, turime ir nenorėdami eiti ir Kristui apyskaitą duoti iš viso savo žemiškojo gyvenimo. "Būdėkite ir būkite prisirengę"! Kada? kokioje vietoje? kokiose aplinkybėse? tik vienam Dievui yra žinoma!

Žmogus nebuvo sutvertas, kad mirtų. Mirtis yra bausmė už pirmąją nuodėmę. Iš prigimties žmogus kiekvienas bijosi mirties, nes siela yra nemirtinga.

Koks šiurpulys ima veizinti žmogų merdėjantį ir galūtinai į kartą paguldytą tarp keturių paprastų medžio lentų! Be jausmo, be gyvybės, be kalbos, be mąstymo, be girdėjimo! Guli ramiai ir miega kietu amžinu miegu! Kokia baisenybė pasireikštų, jei galėtume nebetekusią Dievo malonės sielą kūno akimis pamatyti kaip baugus būtų tas jos dvasiškas lavonas į amžino prapulties kartą patekęs!

Garsus trimito balsas pasigirs. Žemė sudrebės ir karstai atsidarys. Išeis angelai ir atskirs piktuosius iš tarpo gerųjų, kuriems tars Aukščiausias Teisėjas: Mano ištikimieji tarnai, eikite šian prie manęs, o į piktuosius atsilieps: Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, atleidimo laikas praėjo! tušti troškimai, pagelbos jau nėra! Atstok! — nepažįstu

tavęs! Tavo laisvai pasirinktoji dalis—amžina ugnis, kuri yra parengta velniui ir jo sėbrams! Nebėra vilties!

Sielų diena! Kiek ten kenčia ugnies kančių! Gal net ir mūsų artimiausiųjų tėvų, motinėlių, giminių ir prietelių. Joms katalikų bažnyčia pašvenčia vieną dieną ir mus visus kviečia melstis ir už juos atgailoti ir gerus darbus už sielas skaistyklėje aukoti. Šioje dienoje kiekvienas kunigas gali atnašauti trejas šv. Mišias. Iš skaistyklos kyla rankos ir maldauja mūsų pagelbos, nes ten patys sau negali nieko pagelbėti. Tad laukia iš mūsų su ašaromis pasigailėjimo!

Štai suskamba bažnyčios varpai. Juos išgirdęs doras katalikas, ar tai būtų laukuose dirbdamas ar dirbtuvėse, metęs viską, daro kryžių ir su šventaisiais danguje kalba "Viešpaties Angelą" užbaigdamas su "Amžiną Atilsį duok dūšioms Viešpatie ir amžinoji šviesa tegul joms šviečia," net tris kartus. Per mūsų maldas gal neviena siela bus išliuosuota ir įžengs į amžinąją linksmybę. Melskime už mirusius ir siųskime jų sieloms pagelbos, ypač per Dūšines, nors tas trumpas atsiduokėjimas Amžiną Atilsį teuzima mūsų mintis ir širdis!

Aksiurdna

ARGENTINA

— Pietų Amerikoje lietuvių darbininkų padėtis labai sunki. Nedarbo našta ypač slėgia lietuvių kolonijas Argentinoje ir Uragvajų. Ten priskaitoma tūkstančiai lietuvių bedarbių. Jų tarpe yra nemaža šeimynų su mažais vaikučiais. Jų būklė traginga, jog kai kur motinos jau pardavinėja savo vaikus — net po 10 pežų.

"Uragvajaus Žinios" išpėja, kad artinasi baisi tragedija, jei neateis niekas į pagelbą Uragvajaus darbininkams. Tas padaryti nėra tiek sunku.

Jei tik bus valandai palikti asmens

neapykanta ir partiniai skirtumai, bus padaryta daug. "Alkani, po atviru dangum gulį lietuviai to laukia iš mūsų," primena laikraštis.

Spauda tikisi, kad lietuviai šiek tiek bus paremti darbu vedant požemių tramvajų Buenos Aires ir tiesiant gatves. Lietuvos ministeris Pietų Amerikai gen. Daukantas spaudai pareiškė, kad ruošiamas eilė sutarčių, svarbių Lietuvos piliečiams Amerikoje. Kokio turinio, negalys skelbti, bet svarbiausia, jos liečia darbininkų reikalus.

"Argentinos Žinios" rašo, kad nemaža lietuvių verčiasi banginių šaudymu. Banginai vėliau apdirbami ir turima šiokio tokio pelno.

— Buenos Aires įvyko tarptautinis šaldytuvų kongresas, kuriame dalyvavo 36 valstybės, jų tarpe Lietuva, Argentinoj šaldytuvų klausimas gerai pastatytas ir prie jų dirba nemaža lietuvių darbininkų. Kartu įvyko ir tarptautinė šaldytuvų paroda, kurioj buvo pademonstruota tarptautiniai šaldymo technikos laimėjimai.

Į Lietuvą išvyko žymus Argentinos lietuvių veikėjas kun. Janilionis. Jo kelionės tikslas sustiprinti santykius tarp išeivijos ir tėvynės. Kaune jis turės viešą paskaitą: "Argentina ir išeivija," kurioj bus parodyta Argentinos ir lietuvių išeivijos veidas.

— Amerikos laikraščiai aprašo vieną keistą įvykį, kurs atsitikęs Kansas valstybėje. Koks tai žmogus važiuavęs motarinių dviračiu. Staiga įvažiuavęs į duobę ir taip susitrenkęs, jog buvęs gan aukštai į orą išmestas. Pakviestas gydytojas pareiškęs, jog motoristas užsimušęs. Nieko nebelikę, kaip tik šaukti ambulansą ir graborių. Tik kai jau rengėsi negyvą motoristą į ambulansą dėti, staiga jisai atsipėkėjo ir šoko ant savo dviračio ir niekam nė ačiu nepasakęs, nuvažiavo. Net neteko jo pavardės sužinoti.

Mūsų Darbai

CHICAGO, ILL

Spalių 23 d. Kolegijos Rėmėjų šeštasis Seimas Aušros Vartų parapijos svetainėje gražiai pavyko. Jo Ekselencija Vyskupas P. Būčys iš Romos sveikino telegrama ir laimino seimą. Jo Malonybė Didžiai Gerbiamas Pralotas M.L. Krušas atvyko į Seimą ir puikiai kalbėjo apie katalikiškas mokyklas Lietuvoje ir Amerikoje.

Seime dalyvavo trys šimtai draugijų ir organizacijų atstovų ir daug svečių. Iš toli gyvenančių Kolegijos Rėmėjų gauta laiškais pasveikinimai su linkėjimais ir dovanomis, kurios vėliau "Laive" bus pagarsintos.

Seime į Kolegijos Garbės narius įstojo S. P. Mažeika, 3319 S. Auburn av., Chicago, Ill. P-nas S. P. yra biznierių — graborius. Jis aukojo \$110.00 ir pasižadėjo ateityje kasmet Kolegijai aukoti savo dienos uždarbį.

Viso Kolegijai aukų per Seimą sudėta \$909.53. Seimą užbaigė Chicagos vargoninkų Sasnausko Choras, Komp. A. S. Pociaus vedamas.

Koncertą parėmė įžymiausi artistai ir solistai. E. Rakauskienė, M. Janušauskienė, K. Sabonis, A. Šiaulutė, G. Klevickaitė ir J. Kudirka.

Bažnyčioje per Seimo Mišias puikiai giedojo vargonininko J. Brazaičio vedamas choras ir iš Detroit, Mich. atvykę art. pp. Čižauskai. *Dalyvis.*

SEIMO SVEIKINIMAI.

Sveikinu Marijonų Kolegijos Seimą, linkėdamas Jūsų darbams geriausio kloties ir pasisekimų šiandien ir ateityje.

Taipgi malonėkite priimti šią mažą auką \$50.00 Kun. F. Kudirkos Fondui.

Su aukšta pagarba, — *J. Krotkus.*
Gerb. Marijonų Rėmėjų Seimui:—
Negalėdama asmeniškai garbingame

Seime dalyvauti, siunčiu nuoširdžiausius sveikinimus ir linkėjimus, kad šis seimas nustatytų tinkamus planus sutraukti kuodaugiausia lietuvių katalikų remti švietimo ir auklėjimo darbą. Nors jau esu šios organizacijos garbės narys, bet prie šių sveikinimo žodžių pridėdu dar penkinių.

Su pagarba, — *M. Atkočiūnienė.*
Seimo dalyviai, garbingojo darbo rėmėjai!

Nuoširdžiai sveikinu Jus ir Kolegijos vadus ir linkiu Dievo palaimos Jūsų darbams ir įkvėpimo Jūsų siekimuose. Vyrų Kolegijos įsteigimas ir laikymas vien visuomenės aukomis aiškiausiai rodo Amerikos lietuvių troškimą per amžius išlaikyti lietuviybę šiame krašte, kur tiek daug Lietuvos ateivių yra suplaukę. Čia gimę lietuviai, išėję svetimas mokyklas, dažniausiai žina mūsų tautai. Bet iš Marijonų Vyrų Kolegijos išėję mūsų tautiečiai ne tik nepasitrauks iš mūsų tautos tarpo, bet dargi stovės Amerikos lietuvių visuomenės priešakyje ir uoliai vadovaus tikybos bei tautybės reikaluose. Tegu laimina Aukščiausias šią įstaigą ir jos kūrėjus bei rėmėjus! — *P. Jurgėla.*

* * *

Didžiai Gerbiamieji Rengėjai, Dalyviai
Ir Svečiai!

Aš, asmeniai negalėdamas dalyvauti šiame šiaštame Marijonų Kolegijos Rėmėjų Seime dėliai pastoralų pareigų, siunčiu Jums širdingiausius sveikinimus, linkėjimus ir meldžiu visokios Dievo palaimos Jūsų darbuotėje. Įdedu \$10.00 Money Order ir prašau atsiminti ir mano žmones bendroje šv. Mišių aukoje.

Su gilia pagarba,

Kun. A. J. Andriušis, M.I.C.
ŠŠ. Petro ir Povilo par. klebonas,
Rockford, Ill.

LIETUVIŲ KOLEGIJOS RĖMĖJŲ SEIMO REZOLIUCIJOS

I

Atsižvelgiant į tai, kad tauta negali drąsiai žiūrėti į savo ateitį, jei jos jaunimo reikalai yra apleisti, jei ji neturi tinkamų mokyklų auklėjimui vadų, palaikymui senųjų tautos tradicijų, kalbos, savotiškos kultūros, vedimui žmonių šviesos ir tiesos keliais.

Atsižvelgiant į Amerikos netuvių gyvenimo sąlygas ir visus jų tautybei pavojus, aukštesniųjų mokyklų steigimas ir jų palaikymas yra būtinas dalykas, be kurių išnyktų didelė tautos dalis, apsigyvenusi šiame krašte.

Dėl to draugijų ir organizacijų atstovai ir veikėjai, susirinkę į Aušros Vartų par. salę, spalio mėn. 22 d., pasitarti apie Amerikos lietuvių švietimo reikalus, reiškia didžiausią padėką Marijonų Kongregacijai, kurios iniciatyva ir pastangomis įsteigta ir užlaikoma Šv. Marijos Lietuvių Kolegija, savo trumpu veikimo laikotarpiu jau davusi gražių rezultatų ir dabar auklėjanti apie šimtą jaunikaičių.

Kolegijos seimo dalyviai, žinodami, kaip sunkus yra švietimo darbas ir kad jis reikalingas plačiosios visuomenės visokeriopos paramos, tą paramą pažada ir ragina visas lietuvių kolonijas šiame krašte tuoj įsteigti šv. Marijos Kolegijos Rėmėjų veiklius skyrius, kurie rūpintūs teikti nuolatinę pagalbą šiai kilniai lietuvių švietimo įstaigai ir drauge ragintų lietuvių tėvus leisti savo sūnus ne į svetimtaučių, bet į grynai lietuvišką kolegiją.

II

Lietuvių Kolegijos Rėmėjų seimas, išklaušęs Jo Malonybės did. gerb. prelato M.

L. Krušo pranešimą apie neleidimą atidaryti Katalikų Universiteto Lietuvoje, vienbalsiai nutaria:

Kadangi lietuvių tauta yra katalikiška ir jai katalikiškas universitetas būtinai yra reikalingas;

Kadangi katalikybėje glūdi mūsų tautos dorovė, o dorovėje jos stiprybė ir ateitis;

Kadangi katalikybė Lietuvoje galės išsilaikyti tik tada, kada tautos priešakyje stovės gerai išmokslinti katalikiškose mokyklose ir katalikiškuose universitetuose išauklėti vadai;

Kadangi Katalikų Universitetas Lietuvoje steigiamas, vaduojantis išimtinai religijos, tautos ir valstybės gerove;

Kadangi Katalikų Universitetą išlaikyti užsibrėžta katalikų žmonių sudėtomis aukomis ir

Kadangi Amerikos lietuviai taip pat gausingai yra aukoję katalikiškojo universiteto įsteigimo reikalams 1922-23 metais ir visada yra pasirenkę šią reikalingiausią tautai įstaigą remti —

Dėl to energingai protestuoja prieš tautininkų vyriausybės aktą, kuriuo ji neleido atidaryti Katalikų Universitetą ir sutrukdė tautos kultūrinimui ir jos ateities užtikrinimui darbą. Katalikų Universiteto vadovybei reiškiamo užuojautos žodžius ir, pasitikime, kad ji nenuleis rankų, bet, nugalėjusi visas kliūtis, išganingąjį darbą netrukus pradės.

III

Turint galvoj, kad Amerikos lietuviai tik vienybėj gyvendami ir dirbdami tegalės išlaikyti tikėjimą ir tautybę ir kad toms brangenybėms išlaikyti įsteigtas įstaigas tik tada pajėgsime sėkmingai plėsti, jei mus visus jungs vienas ryšys. Žinant, kad tuo Amerikos lietuvius katalikus vienijančiu ryšiu yra

A. L. R. K. Federacija, dėl to seimas nutaria, kad Lietuvių Kolegijos Rėmėjų Draugija tuojau prisidėtų prie Federacijos, kuri tiek daug yra rūpinusis Kolegijos įsteigimo reikalais.

IV

Lietuvių Kolegijos Rėmėjai yra dėkingi lietuvių katalikų laikraščiams, kurie taip nuoširdžiai remia Kolegiją ir daug savo brangios vietos užleidžia garsinimui Kolegijos Rėmėjų Draugijos veikimui, tad seimas ragina remti ir platinti lietuviškąją katalikiškąją spaudą. Žinant, kad pastaruoju laiku eina dienraščio "Draugo" ir "Laivo" kontestavajus, seimas pažada moraliai tą kilnų darbą paremti ir paraginti, kad į jį kuo daugiausia talkininkų įstotų. Seimo dalyviai, tą paraginimą padarydami, atsimena Popiežiaus Pijaus X žodžius, kuriais jis pabrėžia, kad veltui bus statomos mokyklos ir bažnyčios, jei katalikiškosios spaudos platinimu nesusi-

Kolegijos Rėmėjai

V. Kubilis, Freeland, Pa.	3.00
E. Šimkevičiūtė, Cleveland, O.	3.00
F. Varnas, Amsterdam, N. Y.	2.00
G. Miniotienė, Braddock, Pa.	3.00
J. Cinikas, Chicago, Ill.	3.00
A. Cecurienė, Montello, Mass.	6.00
T. Bernotienė, Phila. Pa.	3.00
F. Barzilauskas, Rochester, N.Y.	3.00
J. Pladienė, Newark, N.J.	3.00
J. Lukša, New Haven, Conn.	3.00
O. Šamkienė, Phila. Pa.	3.00
O. Mačiulienė ir O. Stulginskienė Waterbury, Conn.	2.00
P. Puscienė, Athol, Mass.	4.00
Mrs. Galvydienė, So. Boston, Mass.	3.00
M. Ruskienė, Shenandoah, Pa.	3.00
Helen Daugert, Shenandoah, Pa.	3.00
S. Viličiūtė, Hartford, Conn.	1.00
A. Ogintaitė, Cicero, Ill.	3.00
O. Jakštas, Waterbury, Conn. ..	3.00

rūpinsime.

V

Rėmėjų seimas reiškia džiaugsmą, kad šiomis dienomis įvykusiame Amerikos lietuvių studentų seime, Šv. Marijos Kolegijoje, įsisteigė Amerikos Lietuvių R. K. Studentų Organizacija, kuri jungs visą lietuvių katalikiškąją studentiją ir ją pratins prie tautinio ir visuomeninio veikimo. Seimas sveikina šios organizacijos steigėjus, jos valdybą ir ragina rėmėjų skyrius, kad jaunutei, bet kilniai ir labai naudingai organizacijai duotų paramą.

VI

Seimo dalyviai reiškia gilią padėką J. E. Vyskupui Petruui Būčiui už prisiųstą nuoširdų seimo sveikinimą, linkėjimus ir ganytojišką palaiminimą Kolegijos Rėmėjų darbams ir drauge nutaria pasiųsti J. E. linkėjimus pasisekimo sunkiose ir atsakomingsose pareigose.

A. Kližas, St. Clair, Pa. ...	3.00
Kun. P. Juškaitis, Cambridge, Mass.	3.00
A. Vaitkevičius, Chicago, Ill.	2.50
B. Viturienė, Phila. Pa. ...	1.00
E. Verbelis, Chicago, Ill. ...	3.00
F. Norvaišienė, Chicago, Ill. ...	3.00
J. Peledžius, Phila. Pa. ...	3.00
Mrs. M. Tamashasky, New Phila. Pa.	3.00
Kun. A. Paukštis, Chester' Pa.	3.00
P. Kristaponienė, Phila. Pa.	3.00
P. Kazlauskas, Phila. Pa. ...	1.00
M. Kidlauskas, Scranton, Pa. ...	2.00
K. Kaminskiūtė, Simsbury, Conn.	3.00
V. Šukienė, So. Boston, Mass.	1.00
Ruseckienė, Sumersville, Conn. ..	6.00
J. Daukšys Newark, N.J. ...	3.00
J. Bukauskas, St. Lawrence, Mass. ...	3.00
P. Dobašinskas, Waukegan, Ill.	3.00

Nuoširdžiai dėkojame už aukas gerb. Rėmėjams.

Kol. Rėm. Centras

(Daugiau bus)

IŠ MARIJONŲ MISIJŲ

*Rašo Marijonų misijonierius Kun.
Antanas Petrauskas, M.I.C.*

Aš jau visai arti Amerikos. Dar viena naktis aš jau vėl stovėsiu Kolumbo Žemėje. Nežinau ką rasiu antrą kartą jį atvykdamas.

Namiškius Marijampolėje palikau visus gerai laikančius. Šiomet priešventino Marijampoliškiai 7 naujus presbiterus Marijampolėje beveik nėra tos šventės, kad nebūtų kokių primicijų. Jei ne Marijono, tai šiaip kurio pasculinių kunigų....

Taigi jaunukų turi daug ir reikia su pasigėrėjimu pasakyti, kad labai malonaus visi be jokios išimties daro įspūdžio visais atžvilgiais: ir pamaldumo, ir uoluno, ir darbštumo, ir mandagumo.. Aš jau gana, rodos, kritikuoti mėgstu, bet šiuo atžvilgiu neberandu nė mažiausios priekabės ir tik vieno prašau iš Dievulio, kad visos būsimosios laidos būtų panašios, tai Marijonai ne tiktai nemirs, bet nuveiks didelių dalykų....

Kad Amerikos jaunieji Marijonai pasėktų savo lietuviškųjų kolegų — Brolių pėdomis — ir dangus džiaugtųsi ir žmonės.. Aš manau, kad paseks..

Daugiau naujienų papasakosiu žodžiu, nes žadu bematant pas jus į Chicago atvykti.

Sveikinu visus, pradėdant nuo T. Provincijolo ligi jauniausiam Broliukui.

N.B. Rašau audros metu. Taip šelstančios jūros aš dar niekad nėsu matęs. Vilnys kaip kalnai glėbeščiujasi, o tykštą vanduo tarsi, rūkai pripildo orą ir lyg žiemos metu, vėjui sniegą pustant, lipdo žmogui akis neleidamas nieko toliau įžūrėti. Daugelis iš publikos, ypač jaunieji, išėję į dieną kovoja su viesulu ir džiaugiasi, kai vilnys pasiekia net B deką ir netikėtai kurį visą aplieja nuo galvų ligi kulnų..tasai kaip ūdra sušla-

pęs purtosi o kitiems kvailo džiaugsmo!

Rytoj maniau jau šv. Mišių nelaikyti. Maniau, nebūsią kada, bet dabar ką tik senis mūs zakrastijonas atėjęs pranešė, kad ir rytoj galėsime, tik reiksią kiek ankščiau, būtent 6 valandą. Melskitės. K. A. P.

THOMPSON, CONN.

Po ilgos ir, reik pasakyti, gana nuobodžios kelionės iš Lietuvos Amerikon, esu jau Thompson, Conn. Bernaičių Kolegijoje. Sakau nuobodžios kelionės, nes šino kart oras plaukiant per Atlantą nepatarnavo kaip reikiant. Išskyrus vieną antrą dieną, visą laiką dangus niauktėsi, kai kada net viesulos kildavo. Prie to, neturėjau savo klasėje nė vieno lietuvio. Reikėjo su svetimais važiuoti ir draugauti. Kad ir labai gerų buvo žmonių, tačiau vis ne savi ir gana!

Aplankiau New Yorke lietuvių parapiją. Kun. Šeštoko dar neradau grįžusio. Jo vietą užima ne per seniai iš Lietuvos sugrįžusis mūsų šalis Tėvas J. Jakaitis.

Čionai sužinojęs, kad nuo ateinančio sekmanienio skiriamos man šv. Misijos Lawrence, Mass. Neturėdamas kada ilgiaus užtrukti New Yorke, skubinausi į Thompsoną, kuriam vežiau iš Lietuvos, o ypač iš Lietuvos jaunimo visą glėbį pasveikinimų.

Pakeliui užsukau pas mūs geriausią prietelių — kun. A. Petraitį į Worcester, Mass. Kartu su juo nuvažiavome į Kolegiją.

Koks gražumėlis! Daug važinėjau, daug mačiau visko, bet tokios gražios ir jaukios vietos nebesurandu, kaip Thompsonone savųjų tarpe! Gražūs yra sodai ir parkai Londone, kai palyginu juos su mūsų šaliu parku Thompsonone — nyksta jų gražumas! Čia, mūsų šaliame Thompsonone, viską gali surasti, kas dabina anuosius sodus, ir be to, dar daug dalykų, kurių nei Londoniškiai, nei kiti koki sodai

neturi. Randi čia gražiausių, gyvų gėlių ir medelių, kurie mūsų širdžiai labiausiai patinka, būtent, nuolat didėjanti mūsų katalikiškos jaunuomenės būrį.. Koki jie linksmučiai, kaip mielai jie klausėsi žinių apie Lietuvą ir jos jaunuo-
menę!..

Tikrai, tokio gražūnyno lietuvio širdis kur kitur neužtik!.. Tegyvuoja mūsų brangioji Kolegija!

Į Chicago norėčiau kuo greičiau, bet nežinau, ar darbai nesutrudys ilgesniam laikui rytuose.

Sveikinu visus savo ir Lietuvos Marijonų vardu. — Jūsų Kun. Petrauskas.

—o—

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Kodėl dabar negalima atskirti davatkos nuo bedievio ir blaivininko nuo girtuoklio?

Laivo" Sk-jas.

ATSAKYMAS. Kurį davatka neatskiriama nuo bedievio dėl to, kad daro "munšainę" kuria vilioja iš silpnavalių žmonių pinigą ir priveda juos prie net kimo proto, tai ji veidmainė ir jos nereikia laikyti davatka, arba geriaus neišmane. Ji mano, kad ji labai garbina Dievą ir yra gera, kad dažnai lankosi bažnyčion, o taip nėra, jei ji savo gyvenime daro piktus darbus. Vadinasi ji garbina Dievą lūpomis (ženklais), o jos širdis toli nuo Dievo.

Yra veidmainių bedievių. Kiti net bažnyčion vaikščioja, o tai daro, kad galėtų įsibriauti į katalikų draugijas, kad jas bedievinų.

Tokių žmonių reikia saugotis labiau- negu atvirų priešų.

Blaivininkas, kuris jau neatskiriama nuo girtuoklio, nėra blaivininkas; tik galima jį vadinti buvusiu blaivininku.

Jei jis save laiko blaivininku ir var-toja svaigalų net iki apsisvaiginimo, tai jis yra veidmainys, o ne blaivininkas.

KLAUSIMAS. Kuomet valstybės renka prezidentus, ar tinkamas yra dalykas melsti Dievą, kad būtų išrinktas žmogus, kuris remtų Bažnyčią ir gerai valdytų šalį?

Tomsonietis

ATSAKYMAS. Ne tik tinkamas, bet reikalingas ir naudingas daiktas melstis ta intencija. Bet to neužtenka. Katalikas privalo balsuoti ir savo balsu padėti išrinkti tokį gerą žmogų.

KLAUSIMAS. Teko man skaityti maldaknygėje ir kunigai aiškina savo pamoksluose, kad po šv. Komunijos, yra reikalinga daryti padėkonę nors penkiolika minučių.

Kuomet pamatau, kada priėmusieji Komunią, tuojaus po Mišių bėga iš bažnyčios, mane ima apmaudas ir išsiveržia pikta mintis prieš tokius. Ar yra man už tai nuodėmė?

Nežinąs.

ATSAKYMAS. Priklauso nuo to, kaip su ta mintimi elgiesi. Jei save laikai labai geru, kad darai padėką ir smarkiai smerki jos nedarančius, tai būtų nuodėmė. Bet, jei tokią mintį ir priešingus jausmus tvarkai ir pasimeldi: "Viešpatie, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro", tai tuomet nėra jokios kaltės, o yra geras darbas.

PRAŠOME PASIMELSTI:

Intencijai "Laivo" skaitytojos — Sveika Maraja...

Sveikatos prašant — Sveika Marija...

Bedarbių intencija — Sveika Marija...

Už mirusius pavargėlių šelpėjus — Amžiną Atsilį...

Už mirusius Kolegijos Rėmėjus — Amžiną Atsilį.